

16 wrze?nia: ?wi?ci: Korneliusz, Papie? i Cyprian, Biskup - m?czennicy

Tekst Ewangelii (J 17,11b-19): W owym czasie Jezus wzniós? oczy do nieba i b?agalnie mówi?: Ojczye ?wi?ty, zachowaj ich w Twoim imieniu, które Mi da?e?, aby tak jak My stanowili jedno. Dopóki z nimi by?em, zachowywa?em ich w Twoim imieniu, które Mi da?e?, i ustrzeg?em ich, a nikt z nich nie zgin?? z wyj?tkiem syna zatracenia, aby si? spe?ni?o Pismo. Ale teraz id? do Ciebie i tak mówi?, b?d?c jeszcze na ?wiecie, aby moj? rado?? mieli w sobie w ca?ej pe?ni.

Ja im przekaza?em Twoje s?owo, a ?wiat ich znienawidzi? za to, ?e nie s? ze ?wiata, jak i Ja nie jestem ze ?wiata. Nie prosz?, aby? ich zabra? ze ?wiata, ale by? ich ustrzeg? od z?ego. Oni nie s? ze ?wiata, jak i Ja nie jestem ze ?wiata. U?wi?? ich w prawdzie. S?owo Twoje jest prawd?. Jak Ty Mnie pos?a?e? na ?wiat, tak i Ja ich na ?wiat pos?a?em. A za nich Ja po?wi?cam w ofierze samego siebie, aby i oni byli u?wi?ceni w prawdzie.

„Aby tak jak My stanowili jedno”

Rev. D. Josep Mª MANRESA Lamarca
(Valldoreix, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj obchodzimy wspomnienie dwóch bardzo wa?nych m?czenników Ko?cio?a trzeciego wieku. Chocia? m?cze?stwo ponie?li w ró?nych miejscach i w ró?nych latach, wspominamy ich w tym samym ?wi?cie, poniewa? razem pracowali na rzecz jedno?ci Ko?cio?a w sprawie, w której wstawi? si? Jezus Chrystus: «Ojczye ?wi?ty, zachowaj ich w Twoim imieniu, które Mi da?e?, aby tak jak My stanowili jedno.» (J 17,11).

Korneliusz został wyświęcony na biskupa Rzymu w roku 251, po okresie silnych prześladowań chrześcijan. Wyróżnił się pokorą, dobrocią i roztropnością. Jego pontyfikat naznaczony był przede wszystkim rozwiązaniem problemu „lapse” (zapadli - tych, którzy wyparli się wiary w czasie prześladowań a potem wrócili do Kościoła): wobec surowości schizmy Nowacjana, Kościół zaproponował miłosierdzie, dzięki papieżowi uchwalono, że powrót grzeszników do Kościoła - po spełnieniu określonych warunków - będzie możliwy. Pontyfikat ten trwał krótko: w drugim roku Korneliusz został uwięziony przez cesarza i zesłany do Civitavecchia, gdzie umiera rok później. Jego ciało zostało przewiezione do Rzymu i pochowane w katakumbach św. Kaliksta.

Cyprian urodził się w Kartaginie około 200 roku w pogańskiej rodzinie. Poruszony przykładem i szczerymi słowami świętego kapłana imieniem Cecyliusz, nawrócił się, przyjął chrześcijaństwo i przeznaczył cały swój majątek na pomoc ubogim. Przyjął chrzest w 245 roku i wkrótce potem święcenia kapłańskie. Godność biskupa otrzymał w 248 roku. W bardzo trudnych czasach mędrze rzadził swoim afrykańskim Kościołem i ciętko pracował na rzecz jego jedności. „Akta jego męczeństwa” wspaniale dokumentują proces sądowy, jego pokojowe i odważne wyznanie, a także jego męczeństwo, przebaczenie i przekazanie dla katedry, który poświęcił mu gołoty, około 25 sztuk złotych monet...

Módlmy się do Boga naszego Pana, który postawił na czele Kościoła świętych; Korneliusza i Cypriana, jako oddanych pasterzy i dzielnych męczenników, by przez swoje wstawiennictwo umocnił nas w wierze i stałości, oraz w nieustannych wysiłkach na rzecz jedności Kościoła.